

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bárdos Rita ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Botár Annamária ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 29.M.6031/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.632.836/2008/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Mf.632.836/2008/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek

- tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében az alperes rendkívüli felmondása jogellenességének megállapítását és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte. Az alperes viszontkeresetében titkosítás alóli felmondást, és kártérítést kért.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 29.M.6031/2006/16. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest arra, hogy sorszám szerint megjelölt tervek dokumentumait adja ki az alperes részére, azokat a titkosítás alól oldja fel. A viszontkeresetet ezt meghaladóan elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2006. március 6-ától műszaki asszisztens, auto C-s tervező rajzoló munkakörben állt az alperes alkalmazásában. Az alperes munkáltató először szóban, majd 2006. november 28-án írásban felszólította a felperest, hogy az általa megrajzolt tervek minden változatát oldja fel a titkosítás alól, hogy azokhoz a cég bármely dolgozója hozzáférhessen, illetve módosíthassa azokat. A felperes ezzel nem értett egyet, miután álláspontja szerint a szerkeszthető terv szellemi terméke, ezért a nem kész vázlatokra a munkáltatónak nincs joga.

Az alperes 2006. november 29-én a felperes munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette. Indokolása szerint többszöri nyomatékos és írásos felszólítása ellenére a megadott határidőig nem tett eleget a munkaköri leírásában szereplő feladatainak, ezzel súlyosan megkárosította a céget.

A munkaügyi bíróság által levont jogkövetkeztetés szerint alaptalan a felperes kifogása, miszerint a rendkívüli felmondás nem a munkáltatói jogkör gyakorlójától származott. A felmondó iratot K. Gy. M. írta alá, akire az alperes 1/2006. (2006.01.01.) számú

taggyűlési határozatával a Gt. 28. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a munkáltatói jogkör gyakorlását átruházta.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felmondás indoka valós és okszerű volt. Annak szövegezéséből, az időrendiséget is figyelembe véve, a munkavállaló számára egyértelműen, világosan kitűnt a rendkívüli felmondás oka. A felperes nem vitatta, hogy a D. formátumba mentett fájlokat titkosította, és hogy azt felszólítás ellenére a titkosítás alól nem oldotta fel.

A munkaügyi bíróság jogkövetkeztetése szerint a felperes azzal a magatartásával, hogy az alperes partnerei megbízása alapján, a cég által készített, folyamatban lévő terveket titkosította, azokat oly módon kódolta, hogy az a munkáltató részére nem volt hozzáférhető, majd felszólítás ellenére a titkosítás alól nem oldotta fel, az együttműködési kötelezettségét, a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét jelentős mértékben megszegte, továbbá megakadályozta, hogy az alperes a megrendelői utasításának megfelelően járjon el.

A munkaügyi bíróság érvelése szerint önmagában az, hogy az alperesnek nem volt szabályzata a tervek tárolására, a felperes magatartását nem menti. Az alperes azt rótta a felperes terhére, hogy a megrendelők által megbízott alperesi gazdasági társaság részére megakadályozta, hogy a folyamatban lévő, az alperes által elkészíteni vállalt tervekhez hozzáférjen. Nem tulajdonított jelentőséget a munkaügyi bíróság annak sem, hogy a felperes munkaköri leírása nem tartalmazott rendelkezést a tervek rendelkezésre bocsátásáról, a tárolásának módjáról. A felperesnek erre vonatkozó külön munkaköri leírásbeli rendelkezés nélkül is kötelezettsége volt a munkáltató jogszerű utasításának teljesítése. A viszontkereset tárgyában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kifejtettek alapján a tervrajzok jogtalanul vannak a felperes rendelkezése alatt, ezért azok feloldására kötelezte a felperest. A perben az alperes az általa igényelt kár bekövetkezését nem bizonyította, a kártérítés további elemeinek vizsgálata szükségtelen volt, ezért a bíróság a viszontkeresetet a kártérítési igény vonatkozásában elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.632.836/2008/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében helybenhagyta. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, az arra alapított döntésével egyetértett, ezért azt - kiegészített és részben módosított jogi indokolással - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság érvelése szerint a felperes és a többi munkavállaló számára is egyértelmű volt az, hogy K. Gy. M. kereskedelmi vezetőnek az alperesnél döntési, utasítási, ellenőrzési, és aláírási joga volt. Nem változtat a munkáltatói jogok jogszerű gyakorlásán az sem, hogy az alperes a vonatkozó cégeljárási szabályokat esetlegesen nem tartotta be.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes számára világos volt, és tudta, hogy a munkáltató milyen mulasztást rótt a terhére, melyre az intézkedést megelőző szóbeli és írásbeli felszólításból következtetni is lehetett. Ezt követően a rendkívüli felmondás valóságához és okszerűségéhez kétség sem férhetett, hiszen a felperes nem vitatta a titkosítást, illetőleg azt, hogy az alperes utasítását nem hajtotta végre.

A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatását”, és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az ügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a részére kiadott rendkívüli felmondást nem a munkáltatói jogkört gyakorló személy írta alá, így az intézkedés az Mt. 74. § (2) bekezdése alapján érvénytelen. Csatolta az alperes 2006. évben hatályban volt társasági szerződését, és kiemelte, hogy annak a munkáltatói jogkör gyakorlására az ügyvezető, W. R. jogosult. A felperes felülvizsgálati érvelése szerint a taggyűlési jegyzőkönyv nem alkalmas a munkáltatói jogkör átruházásához, mert a Gt. 28. § (2) bekezdése esetén csak több tisztségviselő esetében van lehetőség annak átruházására. Téves az eljáró bíróságok következtetése, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv cégbírósághoz való benyújtásának elmulasztása nem teszi felé hatálytalanná a munkáltatói jogkör gyakorlásának átruházását, figyelemmel arra, hogy a Cégtörvény 29. § (2) bekezdése alapján ha a létesítő okiratot bármelyik részében módosítják, a cégbíróságnak be kell jelenteni. Kiemelte, hogy T. T. tanú vallomásaiban úgy nyilatkozott, hogy az alperesnél a munkáltatói jogokat W. R. gyakorolta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy a rendkívüli felmondásban a felmondás indokaként az alperes nem a titkosítás feloldásának elmulasztását jelölte meg, hanem azt, hogy a munkaköri leírásában szereplő feladatainak a megadott határidőben nem tett eleget. A munkaköri leírásában azonban a titkosítás feloldásával kapcsolatos utasítás nem található. Álláspontja szerint az alperes rendkívüli felmondásának fenti megszövegezése nem meríti ki az Mt. 96. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 89. § (2) bekezdésében foglalt követelményt, mely szerint a felmondásnak világosnak kell lennie.

A felperes sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok minősített kötelezettségszegésnek tekintették azt, hogy a munkáltatóval szemben az együttműködési kötelezettségét megsértette, azonban a munkáltatót e tekintetben terhelő kötelezettségét nem vizsgálták. Alaptalannal találta, hogy az eljáró bíróságok a terhére értékelték, hogy nem bocsátotta az alperes rendelkezésére a módosítható terveket, azonban azt figyelmen kívül hagyták, hogy ő maga az alperes kívánsága szerint a terveken bármikor módosított, a kész terveket nem szerkeszthető formátumban mindig átadta a munkáltatónak, és ezeket szükség esetén ki is javította. Megítélése szerint a tervek tárolásának a rendelkezésére bocsátásával kapcsolatos esetleges kötelezettségszegést nem is lehetett volna

vizsgálni, mivel a felmondás ezeket nem nevesítette. A felperes megjegyezte, hogy a perben az alperes sem vitatta, hogy konkrét, egyértelmű írásbeli utasítás, valamint kialakult gyakorlat a tervek kezelésére nem volt, és mivel a tervek szerzői jogi kérdéseket érintettek, azok jogi sorsáról már a munkaszerződésében - amely nem létezett - rendelkezni kellett volna.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem alkalmasak.

Alaptalanul sérelmezte a felperes a felülvizsgálati kérelmében a munkáltatói jogkör gyakorlásának átruházására vonatkozó alperesi eljárást. A Gt. 28. § (2) bekezdésében foglaltak alapján nemcsak több tisztségviselő esetén van lehetőség arra, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlását a taggyűlés a társaság munkavállalójára ruházza át. Az eljáró bíróságok törvénysértés nélkül állapították meg azt, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójában történt változás cégbírósi bejegyzésének jelen munkaügyi perben nincs jelentősége. Annak elmaradása esetén is kétségtelen, hogy a jogkör átruházása megtörtént, és az a felperessel szemben hatályosult.

Megalapozott a jogerős ítéletnek az Mt. 74. § (2) bekezdésére történő utalása, mivel a munkavállaló a körülményekből alappal következtethetett az eljáró - döntési, utasítási, ellenőrzési, aláírási joggal rendelkező személy (szerv) jogosultságára.

Alaptalanul hivatkozott arra a felperes, hogy az eljáró bíróságok T. T. tanú vallomását nem értékelték. A tanú szerint „K. Gy. M. kereskedelmi vezető volt az alperesnél, tudomásom szerint a munkáltatói jogokat W. R. gyakorolta” (jegyzőkönyv, 8. bekezdés). A tanúként meghallgatott személy szubjektív tapasztalatáról beszélt, annak objektív tényekkel való alátámasztása nélkül.

Nem megalapozott a felperes felülvizsgálati érvelése a felmondás indokának valósága és okszerűsége körében. A perben a felperes maga sem vitatta, hogy a munkáltató az általa titkosított tervrajzok titkosítás alól történő feloldását kérte először szóban, majd azt írásban is megerősítette felé a munkáltató. A felperes ennek ellenére az alperes utasításának nem tett eleget. Helytálló az eljáró bíróságok álláspontja, mely szerint a felperes szándékos magatartása munkaviszonyból származó tényleges kötelezettsége

jelentős mértékben történő megszegésének minősült. Függetlenül attól, hogy az alperesnek a tervek tárolására vonatkozó előírása, belső szabályzata nem volt, a munkáltatónak érdeke, hogy a tervező, rajzoló munkakörbe felvett munkavállaló tevékenységére rálásson, a munkájába betekintszen.

Helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy a munkaköri leírása nem tartalmazott rendelkezést a tervek rendelkezésre bocsátásáról, tárolásának módjáról. A felperes munkaköri leírásában a legfőbb feladatai kerültek rögzítésre, melyek: a-C. programban történő felvonó-tervezés, műszaki újdonságok követése, kezelése, iktatása, a műszaki vezető teendőiben történő segítség és a rábízott munkaköri feladatok elvégzése. A munkaköri leírás tartalma alapján a felperesnek feladata volt a műszaki vezető munkájának segítése. A tanúként kihallgatott E. Gy. műszaki vezető tervező vallomásában előadta, hogy „egy ügyfél kérésére egy tervben módosítást kellett volna eszközölni, amit nem tudtam megtenni, tekintettel arra, hogy a felperes titkosította a terveket. Ekkor a felperesnek is szóltam, továbbá K. Gy. M.-nak is, aki a felperest felszólította a titkosítás feloldására. A felperes ekkor egy jelszót közölt, ami azonban nem volt használható” (jegyzőkönyv, 5. oldal, 1. bekezdés). A tanú vallomásából megállapítható, hogy a felperes a titkosítással kifejezetten akadályozta a műszaki vezető munkáját, a titkosítás feloldására vonatkozó szóbeli majd írásbeli munkáltatói utasításnak nem tett eleget.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2010. február 24.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Sztojkoné dr.Hajdu Edit s.k.előadó bíró, dr.Mészárosné dr.Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő